



Farní měsíčník

Prosinec 2021 ● číslo 12 ● 26. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie



Porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.

Mt 1,21

Advent - příchod

Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: „Pojďte, vše už je připraveno.“ Vánoce jsou velikou událostí, ke které nás Bůh zve jmenovitě. Na konci adventní doby nám pozvaným řekne: „Pojď, vše už je připraveno.“ Všichni víme, že se chystá něco velikého a dokonce rozumíme tomu, o čem jde a jak důležitá je tato událost pro náš křesťanský život. Ale jak se často stává, člověk si vždy najde výmluvu: „Nemám čas.“ A tak na konci adventu si uvědomí, že čas přípravy promarnil

a už tu jsou zase Vánoce. Doba adventní je dobou přípravy, kdy radostně očekáváme příchod Pána Ježíše, Jeho narození v Betlémě i Jeho druhý příchod. Připravujeme své srdce na chvíli, kdy uslyšíme: „Pojď, vše už je připraveno.“ Vyhradíme si v adventní době více času na Boha a umožníme Mu, aby se s námi mohl setkat. Ale předtím je potřeba uskutečnit velký úklid, vyhradit si k tomu čas a priority, reflektovat svůj život.

Kéž se nám to daří. K tomu ať vám Pán žehná. Požehnaný čas adventu a Vánoc.

o. Richard

Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu... (Iz 52,7)

Ať nás všechny zpráva o narození Ježíše naplňuje pokojem a radostí po celý rok 2022. Požehnané Vánoce plné světla a naděje přeji vaši kněží mariáni a redakce Fm.



DUCHOVNÍ SLOVO

Požehnání adventního věnce

Pro mnohé lidi představuje adventní věnec jen dekorativní předmět, kterým si v adventu zdobí svou domácnost. Nemá pro ně žádný další hlubší význam. Požehnání adventního věnce má vydvihnout právě tento jeho význam pro celou rodinu.

Adventním věncem vyjadřujeme naději, že se náš život vydaří a že to, co se během uplynulého roku pokazilo, se znovu zacelí a zahojí. Ve čtyřech svíčkách, které postupně každou adventní neděli zapalujeme, má do všech oblastí našeho života zazářit světlo vtělení. Je-li adventní věnec požehnaný, už to není jen krásná předvánoční výzdoba – spíše rodině připomíná, že do jejich domu přichází sám Bůh a že všechno rozporuplné v každém jednotlivci i ve vzájemných vztazích znovu spojuje v jednotu. Zelené snítky adventního věnce nám mají připomínat nepomíjející život, který nám Bůh daroval vtělením svého Syna. Všechno vyprahlé se znovu zazelená a ožije. Světlo adventního věnce září v temnotách, které se někdy rozpínají i v naší duši, a zahřívá naše vychladlá srdce.

Z knihy Anselma Grüna

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – LISTOPAD 2021

Pokřtěni byli:

Laura Struhařová
Pavel Josef Holšán
Matěj Vaculín

Pohřbeni byli:

Rosalie Strnková (82 let)

Bylo:

- Slavnost Všech Svatých – dušičková pobožnost na hřbitově
- Vzpomínka na všechny zemřelé – Památka zesnulých
- Duchovní obnova pro 3. třídy
- Modlitby za nenarozené děti
- Fatimská pobožnost
- Mše sv. v Sidonii (30. výročí zahájení mši)
- Slavnost Ježíše Krista Krále – konec liturgického roku

- Amoris Letitia
- Chvály
- 1. neděle adventní, při mších sv. svěcení adventních věnečků

Bude:

- Rorátní mše sv.
- Mikulášská nadílka
- 8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie – mše sv. v 8.00 a 17.00 hod.
- 13. 12. v 16. 00 hod. Fatimská pobožnost
- 18. 12. chvály v 17. 00 hod.
- 24. 12. mše sv. pro děti – „půlnoční“ v 15.00 hod., ve 24.00 hod. půlnoční mše sv.
- 25. 12. Slavnost Narození Páně (mše sv. jako v neděli)
- 26. 12. Svátek Svaté rodiny (obnova manželského slibu při mších sv.), sv. Štěpán
- 27. 12. na svátek sv. Jana evangelisty při mši sv. svěcení vína
- 28. 12. svátek Mladátek
- 31. 12. děkonná mše sv. v 16.00 hod.
- 1. 1. mše sv. na Nový rok v 7.30, 9.00 a 17. 00 hod., Slavnost Matky Boží, Panny Marie

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE V BRUMOVĚ-BYLNICI

- 1. 12. PEČENÍ PERNÍČKŮ V 9.00hod.
- 7. 12. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 15. 12. TVOŘENÍ VÁNOČNÍHO PŘÁNÍ v 9.00 hod.
- 21. 12. PEČENÍ VÁNOČKY v 9.00 hod.

PROGRAM RMC MALENKA

- 1. 12. volná herna, Miniškolička – hlídání dětí (pro předem přihlášené)
- 2. 12. MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA – pro předem přihlášené děti, balíček 70 Kč
- 3. 12. ROZSVICOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMU – Malenka stánek s občerstvením!
- 7. 12. ŠIKULKY – TVOŘENÍ DĚTÍ – PAPIROVÉ OZDOBIČKY NA STROMEČEK
- 8. 12. volná herna, Miniškolička
- 9. 12. SKOKÁNČI, Montessori dílnička
- 11. 12. PŘEDVÁNOČNÍ JARMARK V BRUMOVĚ – prodej dárečků a občerstvení
- 14. 12. ŠIKULKY – PEČEME VÁNOČNÍ VĚNEC
- 15. 12. volná herna, Miniškolička
- 16. 12. VÁNOČNÍ POSEZENÍ U STROMEČKU

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO 3. TŘÍDY – DOBRÝ PASTÝŘ

V sobotu 6. 11. proběhla duchovní příprava žáků 3. tříd k prvnímu svatému přijímání. Věříme, že naše děti obohatila a všichni si to užili.



„NEZNÁMÁ“ SVATÁ ZEMĚ – JUDSKO

Naše sedmi-dílné putování Svatou zemí zakončíme v Judsku – a to v Betánii a v Betlémě – na Palestinském území Západním břehu Jordánu.

Betánie se nachází 3 km od Jeruzaléma. Bydlel zde Lazar a jeho sestry Marie a Marta. Svatý Lazar z Betánie byl Ježíšův přítel. Onemocněl a zemřel. Když se čtyři dny po smrti k jeho hrobu dostal Ježíš, zázračně ho vzkřísil z mrtvých (Jan 11, 1-44). Scéna vzkříšení Lazara představuje vrcholný bod Ježíšova pozemského působení těsně před jeho zatčením a popravou a má lidstvo připravit na vlastní Kristovo zmrtvýchvstání. Ježíš zde byl také Marií z Betánie pomazán nardovým olejem (Jan 12, 1-11).

Betlém leží 11 km od Jeruzaléma v půvabné kopcovité krajině, a žije zde 30 000 obyvatel. Betlém je převážně obydlen palestinskými křesťany a zdejší křesťanská komunita je jednou z nejstarších na světě. Většina vjezdů do města je dnes pod kontrolou izraelské armády. Pohyb obyvatel Betléma do blízkého Jeruzaléma a okolí je omezen bezpečnostní bariérou a propustkami. Je místem narození Ježíše (Lk 2, 1-20) a rodištěm Davida, který byl později korunován králem Izraele (2 Sam 5, 1-12). Nachází se zde významné křesťanské památky: **bazilika Narození Páně, kostel Mléčná jeskyně** a **kaple Gloria in Excelsis Deo** na Poli pastýřů.



Betlém - Bazilika Narození Páně

Bazilika Narození Páně – kostel, který je postavený nad jeskyní, jež je místem Ježíšova narození, představuje jedno z nejsvětějších míst křesťanů. Je to nejdéle nepřetržitě fungující křesťanský kostel na světě. Výstavbu kostela zahájil císař Konstantin Veliký s matkou svatou Helenou v letech 327-332. Kostel byl dokončen v roce 339, ale v 6. století vyhořel. V roce 565

dal byzantský císař Justinián I. postavit nový kostel, který v základech respektoval architekturu toho prvního. Osmanští Turci v 16. století baziliku poničili. Během pozdějších století byl kostel vícekrát rozšířen a byly k němu dostavěny i výrazné přístavky. Do baziliky se vstupuje tzv. Bránou pokory, která je vysoká asi jen 140 cm a široká cca 87 cm. Bránila tak muslimům, kteří vjížděli do křesťanských kostelů na koních znesvětit chrám, a vstupujícího poutníka donutily pokorně sklonit hlavu. Za oltářem se nachází točité schodiště, které vede do Jeskyně narození. Místo narození, které se nachází pod oltářem na mramorové desce, je označeno čtrnáctičípou stříbrnou hvězdou a latinským nápisem: Hic de virgine Maria Jesus Christus natus est. Další oltář stojí na místě, kde podle tradice stály jesle, do nichž Panna Marie položila Ježíše. Chrám společně spravují tři církve: římskokatolická, řecká pravoslavná a arménská. Od roku 2009 probíhá celková rekonstrukce a restaurování interiéru kostela. V roce 2012 byl kostel, spolu s ostatními památkami v lokalitě, zapísán na seznam Světového kulturního dědictví UNESCO.



Betlém - Mléčná jeskyně

Mléčná jeskyně – kostel stojí na místě, kde prý Panna Maria ztratila při kojení kapku mléka, načež se skály zbarvily zářivě bíle. V této jeskyni se údajně ukrýla Svatá rodina na útěku před vražděním neviňátek. Je to členitá podzemní jeskyně o třech prostorách. Lidé věří, že tato jeskyně je posvátným místem, kam se lidé chodí modlit za své narozené i nenarozené potomky a ženy zde prosí za vyléčení neplodnosti či jiné problémy spojené s mateřstvím.

Pole pastýřů – pastýři tady měli shromážděna svá stáda a odpočívali při nich. V noci se jim zde zjevil Anděl Páně a zvěstoval velikou novinu o narození Páně. Dnes tady stojí **kaple Gloria in**



Betlém - kaple Gloria in Excelsis Deo

Excelsis Deo. Výjevy na stěnách popisují tuto velkou událost a kopule kaple připomíná noční oblohu.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

SDÍLET VÁNOČNÍ RADOSTI S DRUHÝMI, I KDYŽ JSME SAMI ZKLAMÁNÍ

V mnoha lidech vzbuzuje období Vánoc spíše obavy, protože o to více pociťují svůj vlastní smutek.

Je možné smutek a zklamání, které nás mohou o svátcích čekat, přece jen poněkud zmírnit? Vánoční svátky nám především připomínají, že dávat je mnohem radostnější než brát. Poskytují nám příležitost vyjít ze sebe a soustředit se na druhé, vybízejí nás k soucitu s těmi, kdo tělesně nebo duševně trpí: ať už jsou to opuštěné manželky, vdovci, pacienti v nemocnicích, řidiči kamionů, vojáci v zahraničních misích... anebo všichni ti, kdo tráví Vánoce v uprchlických táborech nebo přímo v zemi, kde zuří válka. Jak se za takových okolností radovat? Velký obdiv si zaslouží ti, kdo všemu navzdory dokážou na svá trápení, smutek a těžkosti zapomenout a sdílet radost s druhými. Svatý Pavel říká: „Plačte s plačícími,“ a hned dodává: „Radujte se s radujícími se.“ Nejlepší je těm, kdo mají vnímavé a soucitné srdce, a závist, vlastnost tak lidskou a pochopitelnou, dokážou odsunout stranou. Takoví lidé, kteří zapomenou sami na sebe, se pak mohou otevřít radosti, již prožívají ti druzí. Sdílet radost s druhými a zapomenat na své trápení: není to jeden z nejkrásnějších projevů křesťanské lásky? Napodobujeme tak nebeského Otce, který se o svaté noci radoval nad svým synem, děťátkem ležícím na seně, jemuž lidé jako přístřeší nabídli jen ubohou

chatrč. A jestliže zapomenout na vlastní bolest nám připadá jako nedosažitelné hrdinství, jestliže se opravdu radovat nedokážeme, můžeme si alespoň říci, že pravděpodobně prožíváme opravdové Vánoce – podobné těm úplně prvním, kdy Panna Maria a svatý Josef v podmínkách, které si jen těžko dokážeme představit, poprvé spatřili Vládcе pokoje.

Denis Sonet, Já tě snad přerhnu

VÁNOCE ZNAMENAJÍ SETKÁNÍ S LÁSKOU

S láskou Boží, která v dítěti Ježíši přišla na svět. S láskou, která je nabízena celému lidstvu, která se ale ani jedinému člověku nevnučuje. S láskou, která otevírá dveře víry, ale nemá žádné donucovací prostředky, kterými by zlé lidi donutila jednat dobře.

Ježíš se narodil také pro tebe - až jsi kdokoliv. Starý či mladý, šťastný nebo nešťastný, úspěšný nebo neúspěšný. Narodil se pro tebe a k tobě chce také přijít. Chce přijít, aby ti ukázal naději, která nezávisí na tvých schopnostech, výhrách či prohrách. Chce přijít, aby ti otevřel cestu k bohatství, které není závislé na tvých úspěších, ani na míře inflace. Chce přijít, aby ti ukázal, že ti může být odpuštěno a že i ty můžeš dojít naplněného života... Boží Syn se stal jedním z nás. Takto k nám Bůh přichází, aby o sobě promlouval a ukazoval nám cestu, po níž k němu můžeme dojít.

Jan Pavel II.

ŠTĚDRÝ DEN

Je předvečer slavné události, tímto dnem končí doba adventní. Prvním a zároveň nejdůležitějším vánočním dnem je **BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ** připadající na **25. PROSINCE**. Poselství křesťanských Vánoce se naplnilo a lidstvu byl v Betlému darován příslibený Mesiáš. O narození Ježíše se píše jen ve dvou evangeliích – Matoušově a Lukášově. První vyprávění o mudrcích a jejich darech, druhé o dítěti položeném do jeslí a pastýřích, kteří se mu přišli poklonit poté, co je k tomu vyzval anděl.

Vánoce spolu s Velikonocemi a Letnicemi patří k nejvýznamnějším křesťanským svátkům. Vánoce se slaví od 25. prosince do slavnosti KŘTU PÁNĚ.

NEVINNOST BETLÉMSKÝCH DĚTÍ

„Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není“ (Mt 2,18).

Byla to ještě nemluvnátka. Jejich duše neměly na sobě osobní hřích. Byly pokřtěny křtem krve, takže jejich duše byla naprosto čistá, v milosti posvěcující, omytá od dědičného hříchu. Čekaly jen, až jim Kristus svou smrtí otevře brány ráje. Tito malí chlapečci, které nechal král Herodes povraždit, jsou prvními, kteří položili život za Krista.

Převzato z internetu

MARIE, ZDA VÍŠ

(píseň Marry, Did You Know)

Marie, zda víš, že Tvůj syn bude kráčet po vodách?

Marie, zda víš, že jednou bude vracet slepým zrak?

Řekni, víš, že Syn Boží přišel k lidem na zemi?

Tys dala život jemu, v něm najdem život my.

Marie, zda víš, že pro Tvého syna na nebi je zář?

Marie, zda víš, když celuješ ho, že líbáš Boží tvář?

Řekni, víš, že Beránek Boží leží v rukou tvých?

Přišel, aby sejmul hřích ze synů a dcer Eviných.

Řekni, víš?

Prohlédnou slepí, hluší uslyší a mrtví budou žít.

A království Boží se otevře všem, kdo budou chtít.

Marie, zda víš, že Tvůj syn bude jednou králem všech?

Marie, zda víš, že Tvůj syn jednou změní světa běh?

Vědělas, když anděl přišel k Tobě s lilii, jak těžké to bude, a přesto vzala jsi ji.

Za to Ti děkuji, Marie, děkuji.



SVĚDECTVÍ

Děvčátko je převezeno do nemocnice pro velké bolesti břicha. Má zánět slepého střeva. Starší pan doktor ji konejší na operačním sále: „Neboj se, za chvíli budeš spinkat a nic tě nebude bolet.“ Děvčátko se ptá, zda opravdu bude spát. „Ano,“ odpovídá lékař, „za chvíli budeš spát.“ Dívka povídá, že se vždy před spaním modlí a hned poklekne: „Andělíčku můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku....“ Dokončí modlitbu, pak si lehne a poslouchá pokyny lékaře. Ten si v duchu přehrává, jak chodil s babičkou do kostela, pak na víru a Boha zapomněl. Večer si vzpomíná na slova: „My se vždy před spaním modlíme“. Usedá do křesla a zpytuje svědomí. Jeho srdce se začíná znovu navracet k Bohu.

Převyprávěno z TV Lux od farnice Františky

Ženich

Kde má osamocенý člověk nalézt lásku? Kde ji hledat v malém městečku, kde každý každého zná a kde se mi nikdo nezalíbil tak, abych se do něj zamilovala? Nevěděla jsem. Rodina mě dopalovala. „Tak co, Aničko, kdy bude svatba?“ „Hele, sestřenice se ti všechny povdávaly...“ „Holka, holka, léta běží.“

Běží? Bylo mi 24 a podle mé babičky bych už asi měla být matkou, která jedno dítě nese v náručí a druhé tlačí v kočárku. Babička v mém věku opravdu už měla dvě děti, jenže já jsem neměla ani ženicha. Naučila jsem se na podobné otázky odsekávat.

Pracovala jsem jako vedoucí v hračkářství a byla jsem v této práci náramně spokojená. Jako bych neprodávala dětem jenom hračky – jako bych jim rozdávala radost. A abych trpěla samotou? Nudou? Lyžovala jsem, hrála tenis, četla, chodila na karate, sledovala seriály, ráda jsem si na sebe šila, batikovala, ...ale uvědomovala jsem si, že mi vlastní rodina chybí. A dobří kamarádi – kluci z lyží a tenisu – nebyli to, co bych si přála.

„Víš,“ řekla mi babička, „měla jsem podobné starosti...“

„JÁ ŽÁDNÉ STAROSTI NEMÁM.“

„Ale máš, máš. A já ti povím, jak na ně vyvrát.“ „Jak?“

„Znáš přece kapličku na kopci za městem?“ Kývla jsem.

„Když se moje matka, tvoje prababička, chtěla vdát a rodiče jí nechťeli dovolit, aby si vzala toho, koho si vybrala, dozvěděla se, že stačí k té kapliče o Vánocích zajít a poprosit svatého Josefa o přímluvu, on, patron nešťastných rodin a spolehlivých vztahů, se postará o to, aby se lidem jejich přání splnila. A tak tam prababička zaběhla a poprosila svatého Josefa. Je mocný. A do roka byla prababička vdaná za svou lásku. Rodiče přece jen souhlasili. Je pravda, že k jejich souhlasu pomohlo i dědictví, které tvůj pradědeček získal po svém strýci. Ale i tak byla prababička přesvědčená, že nebýt její cesty ke kapliče, nikdy by se jí nepodařilo dostat toho, o kterém snila.

Krajina byla nádherně zasněžená a já jsem neměla odpoledne co dělat. Připnula jsem si lyže a vyrazila na kopeček ke kapliče. Dorazila jsem k barokní stavbičce a podívala se na restaurovaný obraz Svaté rodiny – a zkusila jsem babiččinu radu: pověděla jsem v myšlenkách svatému Josefovi svůj životní sen. Sen o tom, abych měla šťastnou rodinu, ve které by mohly vyrůstat šťastné děti. Rodinu, do které by se rády vracely.

Vydechla jsem své přání ještě jednou a jela zpátky. A najednou – ani jsem nechápala, co se to stalo. Vjela jsem do prohlubně zakryté sněhem, propadla se do ní, lyže rupla. Nejenom lyže. Ucítila jsem bolest v noze – zkusila jsem se plazit po kopci dolů. Ale bolest byla pořádná, nešlo to.

Na této straně kopce nebylo široko daleko žádné stavení. A kolem mě ne tknutá pláň. Navíc byl Boží hod. Kdo by v tuhle dobu jezdil opuštěnou krajinou? Co se mnou bude? ZMRZNU. Kdybych aspoň řekla babičce, kam jdu, jenomže povědět jí o své cestě ke kapliče jsem se styděla. Jednak mi bylo hloupé, že si nedokážu najít někoho, s kým bych chtěla žít, jednak mi jako moderní dívce, za kterou jsem se považovala, bylo hloupé, že se chovám pověřivě. Jak by mohla pomoci kaplička?

A vůbec celá ta historka o divotvorné moci staré kaple... Přece to, co mi vyprávěla, se dalo jednoduše vysvětlit i bez prababiččiny cesty zasněženou krajinou. Jeden sedlák zdědil majetek a prababiččiny rodiče jej vzali na milost. Co je na tom zázračného? A kdo ví, jak to bylo s těmi ostatními ženichy, o kterých mi babička vyprávěla.

Začínalo měkce sněžit. Zkusila jsem křičet.....

A TEĎ JSEM MOHLA SEDĚT V TEPLĚ. Jíst vánoční cukroví. Seděla bych sice ve svém pokoji sama – ale spokojená. Kdybych si s sebou aspoň vzala mobil... Ale plánovala jsem kratičkou projížďku.

A pak jsem spatřila starého souseda, lékaře. Po smrti manželky, kterou padesát let miloval, dělal dlouhé osamělé procházky. Mávala jsem na něj, volala, až mě postřehl.

„Holka, holka,“ řekl, „co s tebou?“ Vytáhl mobil a zavolal záchranáře. Za hodinku jsem na lůžku čekala na rentgen. Cesty osudu jsou nevyzpytatelné. Co když přijde mladý rentgenolog, co když dorazí nějaký krásný a milý medik...

Nepřišel. Přišla příjemná lékařka v letech, malá, veselá, a pověděla mi, že jsem měla velké štěstí – tohle není nic vážného. „Co my ale tady s vámi?“ řekla doktorka. „Sanitky a záchranáři jsou v provozu, vypadá to, že tady zůstanete do rána.“ Zamyslela se. „Ale ne. Syn pojedje právě za chvíli odsud, přiveze mi sem božíhodovou večerku, když už mám vánoční službu, abych měla aspoň něco svátečního, jede přes vaše městečko, hodí vás domů.

A tohle byl první rozhovor s mou budoucí tchýní. S nejbáječnější tchýní, jakou jsem v rodinách ve svém okolí poznala.

Nyní se každý Boží hod s manželkou ke kapliče vypravíme. Dříve nám děti hlídávala v tu dobu tchyně. Teď už s námi jedou i děti na svých lyžičkách.

Eduard Martin,

Srdečné pozdravy z Betléma

Z HISTORIE

Poutě: a) Pouť na Sv. Hostýn byla autobusy o 5. neděli velikonoční tj. 13. května a účastníků bylo asi 170 osob. b) Tradiční pouť na Provodov byla v neděli 5. srpna, 1 autobus z Brumova, 2 autobusy z Bylnice. V tu neděli jeden autobus farníků ze Sidonie byl na pouti na Sv. Hostýně. c) naše svatováclavská pouť a hody se uskutečnily v neděli 30. září. Slavná mše svatá byla s vložkami zpěvu chrámového sboru. Při obou mších svatých kázal P. Antonín Vavroušek, místoděkan z Rudy u Rýmařova. Úmrtí: Ve Val. Kloboukách zemřel 25. dubna 1979 dp. P. Stanislav Josef Tomášik, kněz – salezián a byl tamtéž pochován v pondělí 30. dubna. Byl to náš výpomocný zpovědník pro 1. pátku a pro svátky vánoční a velikonoční.

Výroční zpráva říká: Za tento rok ke společnému životu si podalo ruku 30 párů novomanželů, pokřtěno bylo 101 dětí a zemřelo 59 farníků. Zaopatřeno bylo 53 osob. Podáno bylo 14 300 sv. přijímání včetně biřmovanců.

Práce hospodářské a stavební: 1) Zakování kostel. dveří 300,- Kč 2) Oprava dřev. podlahy ve farní kanceláři 935,- Kč 3) Pořízení rozvaděče k akumulacím kamnům 6 838,- Kč 4) Závěsy na dveře kostela 500,-Kč 5) Na místě dvou sešlých prohníklých dřevěných křížů v pole se postavily dna nové dubové kříže. Jeden v poli na JZD Brumov, druhý v poli nad st. statkem Bylnice. Jsou pořízeny přičiněním a nákladem našeho kostelního hospodáře Frant. Křeka a farníků z Bylnice.

ROK 2021 – ROK SVATÉHO JOSEFA



(8. 12. 2020 – 8. 12. 2021)

SVATÝ JOSEF – PATRON VŠECH PRACUJÍCÍCH

Tradice vidí v Josefovi také toho, kdo prací něco vytváří, a tím i živí a zabezpečuje svoji rodinu. Plody jeho práce slouží druhým a pečují o život Božího Syna na této zemi. A nejen to. Podle tradice Josef také předává Ježíšovi svoje řemeslo. Stává se tak ochráncem všech, kteří pracují a formují druhé. Utíkáme se k němu s prosbou o přímluvu, aby každý našel dobrou práci a dostával za ni spravedlivou odměnu. Rovněž je inspirací všem učitelům, vychovatelům a formátorům, těm, kteří se snaží předávat další generaci poklady lidského

ducha, vědění, řemesel a kultury.

Josef je nám inspirací ještě v jedné věci. V evangeliích ani v betlémských vyobrazeních nikde nevidíme, že by zmateně a uštvane pobíhal kolem Marie a Ježíše, aby alespoň trochu zlepšil jejich neutěšené podmínky. Jinak pracovitý Josef umí rozlišit, co a kdy je pro jeho rodinu to nejdůležitější. A proto je nyní se svou ženou, je s rodinou a žasne nad malým Ježíšem, Božím Synem. Stává se tak rovněž patronem umění rozlišit, kdy pracovat a kdy umět práce zanechat, kdy být plně a s celou pozorností se svými blízkými. Je nám vzorem zdravé pracovitosti, která se umí také modlit a odpočívat, žít s Bohem i s druhými lidmi.

SVATÝ JOSEF – PATRON VŠECH, KTEŘÍ MAJÍ STRACH

Když v Matoušově evangeliu přichází anděl k Josefovi s pobídkou, aby přijal Marii za svoji ženu, vyzývá ho, aby se nebál. „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku“ (Mt, 1,20). Jistě, můžeme si představovat Josefa jako neohroženého muže, který nikdy nezaváhá a bez mrknutí oka plní, co se po něm žádá. Byl to ale rovněž člověk vnímavý, znal svou vlastní křehkost, nejistotu a zranitelnost. Proto ho anděl povzbuzuje, aby se nebál. Josef tedy není člověk, kterého nic nerozhodí a neznejistí, ale spíše ten, který dokáže svoji nejistotu a obavy svěřovat Pánu a dovolí mu, aby ho zpevňoval svým slovem: „Neboj se!“

Stává se tak patronem nás všech, kteří se také občas bojíme. Inspiruje nás v tom, jak na jedné straně ve strachu neuváznout, nenechat se jím ochromit, ale na druhé straně ho nepotlačit. Josef svoji nejistotu nijak nepřebíjí ani nevytěšňuje, připouští si ji a zjevně jí dává průchod i v modlitbě: proto může přijmout Boží posilu a povzbuzení, může se opřít o Neviditelného.

*Josef Prokeš,
Novéna k svatému Josefovi*

BLAHOPŘÁNÍ

**Ač obyčejné je přání naše,
přejeme vám, ať spoustu lásky
je v srdci vašem. Vše o čem srdce
sní, ať se s Boží pomocí vyplní.**

Fm

OTČE NÁŠ

Otče náš, jenž jsi na nebesích ... KDE BYDLÍ BŮH

Skupina cikánů se zastavila v jedné chudé vesnici u studny. Na dvůr vyšel asi pětiletý chlapec a zvědavě si je prohlížel. Velice ho okouzлил jeden velký cikán, který spustil do studny vědro, a když si nabral vodu, pil přímo z něj. Držel ho bez námahy, jako kdyby to byl hrnek. Pramínek vody mu stékal po zrzavých vousích na bradě. Když se napil, odvázal si svůj barevný pás a utřel si s ním tvář. Potom se naklonil a podíval se na dno studny.

Zvědavý chlapec se postavil na špičky, aby přes okraj viděl do studny i on. Obr si chlapce všiml, usmál se a vzal ho do náruče. „Víš, kdo je tam dole?“

Chlapec zakroutil hlavou. „Je tam Bůh,“ řekl cikán. „Podívej se!“ A podržel dítě nad okrajem studny. Tam v hloubce, v nehybné vodě, spatřil chlapec jako v zrcadle svůj vlastní obraz. „Ale to jsem já!“

„Ano!“ zvolal cikán a jemně ho postavil na zem. „Teď už víš, kde je Bůh.“

„Ježíš je v nebi,“ povídá maminka. Sedmiletý Dominik jí na to ale odpověděl: „Ne, ne, Ježíš není v nebi, je v mém srdci.“ Maminka mu vysvětluje, že nebe není místo a že Ježíš je i v jeho srdci. „Ne, mami. Ježíš není v nebi. Je v mém srdci a v mém srdci je nebe.“

Bůh bydlí tam, kde ho lidé přijmou, kde mu dovolí vstoupit. A kde Boha přijmou, tam se rodí kousek nebe na zemi.

Bruno Ferreo, Otče náš

SVATÍ

SV. MIKULÁŠ

Před mnoha lety, velmi daleko na Východě, se jedněm bohatým rodičům narodil syn Mikuláš.

Bylo to více než před 1700 lety a to město se jmenovalo Patara. Mikulášovi rodiče byli křesťané, a tak také svého syna vychovávali ve víře v Boha. Ještě, když byl Mikuláš velmi mladý, jeho rodiče zemřeli, a on zdědil mnoho majetku. Z něho pak štědře rozdával chudým, nemocným a všem, kdo se ocitli v nouzi. Dělal to ale tajně, protože nechtěl, aby ho za to lidé chválili. Důležité bylo, že to ví Bůh.



Jednoho dne se dozvěděl, že jeden ze sousedů je ve velké nouzi a nemá peníze na věno pro své tři dcery. Znamenalo to, že o ně nebude mít zájem žádný ženich. Mikuláš se také dozvěděl, že otec chce, aby dívky vydělávaly peníze velmi špatným způsobem, proto se rozhodl pomoci. V noci přišel k domu svého souseda a do otevřeného okna vhodil hroudu zlata. Totéž se opakovalo další noc.

Otec i jeho dcery byli velmi šťastní. Zároveň byli také zvědaví, kdo je ten štědrý dárc. A tak, když se totéž opakovalo i potřetí, vyběhl otec do tmy za utíkajícím Mikulášem a nakonec ho i dohonil. Ten ho ale velmi prosil, aby to vše uchoval jako tajemství.

Mikuláš se také vydal na cestu do Svaté země – tedy do míst, kde žil Ježíš a odkud pocházeli jeho první učedníci. Cestou zpět se zastavil ve městě Myra, kde zrovna v té době volili nového biskupa. Nakonec se jím stal právě Mikuláš, i když se tomu velmi bránil. Přestože se nyní stal velmi váženým člověkem v očích ostatních lidí, zůstal Mikuláš stále stejný – miloval Boha i lidi, každého přijímal a pomáhal chudým.

Nedlouho poté, co byl zvolen biskupem, začalo velké pronásledování křesťanů. Také Mikuláš byl vězněn a nakonec i vyhnán. Až když se císařem stal Konstantin, mohl se zase vrátit a dále vykonával svůj biskupský úřad. I nadále se staral o lidi v nouzi. Říká se také, že v noci obcházel domy chudých rodin a nechával za oknem vždy něco dobrého pro děti.

Biskup Mikuláš zemřel velmi starý, bylo mu asi 90 let, a protože během svého života vykonal mnoho dobrých věcí, a dokonce skrze něj Bůh udělal i několik zázraků, začali ho lidé uctívat jako svatého.

Označení „SVATÝ“ ukazuje na jeho dobře prožitý život, naplněný dobrem. Svatý neznamena to, že by za svého života stále přebýval v kostele, ale že prožil dobře svůj život, usiloval konat druhým dobro, a i když byl hříšný, litoval svých nedobrých skutků a odstraňoval pravidelně zlo ze svého srdce. Sv. Mikuláš je nám všem vzorem v konání dobrých skutků, měl dobré, milé srdce - k druhým byl milosrdný.

Převzato z internetu

Z LITURGIE

1. 1. 2022 Slavnost Matky Boží, Panny Marie

„Nalezli Marii a Josefa i děťátko...“

Když uplynulo osm dní, dali mu jméno Ježíš.

1. čtení: Nm 6,22-27

2. čtení: Gal 4,4-7

Evangelium: Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Ozvěna slova:

V prvním dnu v novém roce se Církev shromažďuje k modlitbě před obrazem Matky Boží a uctívá s radostí toho, kterého porodila světu, jako plod svého života, Ježíše. Svatý Fulgentius z Ruspe napsal, že Matka Boží bývá nazývána žebříčkem do nebe. Každého žebříčku lze užít dvojím způsobem. Lze po něm sestoupit shůry do hlubin a z hlubin do výšky. Po tomto žebříčku Bůh sestoupil na zem, abychom my lidé mohli skrze Marii vystoupit k Němu do nebe. Bůh nás zve, abychom svůj život žili s ním. Proto se stal člověkem, proto sestoupil na zem v Ježíši Kristu. Maria řekla

k životu s Bohem „Ano“. Osmělme se proto také, abychom svůj život prožili jako život s Bohem, dnes a každý nový den, který budeme smět prožít v tomto novém roce. Mocně se držíme mateřské ruky Matky Boží. Ona nás bezpečně provede všemi dny. Ona sdílela náš úděl, musela se ubírat stejnými cestami, kterými jdeme my, někdy obtížnými a temnými, ale cestami víry.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Modleme se za katechety, kteří jsou povoláni zvěstovat slovo Boží, aby ho dosvědčovali s odvahou a tvořivostí, v síle Ducha Svatého.

Národní úmysl:

Děkujeme za advent a Vánoce a prosíme za srdce otevřená pro velký Boží dar, ať poznáváme, že narozený Ježíš je blízko každému člověku.

INSPIRACE K ČETBĚ

Svatá Rita z Cascie

Autor: Paol Giovetti

Rita z Cascie (cca 1370–1447) patří mezi nejpopulárnější světice až do dnešních dnů. Pocházela z italské Umbrie. S manželem měli dva syny-dvojčata a byli si oddáni velkou láskou. Přesto musela trpce snášet, když byl její muž ovlivňován renesančními patriarchálními rodinnými vazbami. Když po téměř dvacetiletém manželství zemřel její muž na následky krevní msty, Rita vstoupila do kláštera s řeholí sv. Augustina. V protikladech života nacházela řešení v hlubokém odevzdávání se Kristu, od něhož obdržela také stigmata. Oblíbila si růže – spatřovala v nich symbol jemného Božího jednání. Nepřátelé manžela ji pronásledovali dokonce i v klášteře. Trpělivostí, odkázaností na Boha a hrdinským odpouštěním usmířila „neusmířitelné“. Je záhy považována za patronku



ku neplodných žen, znesvářených rodinných vazeb, patronkou manželů a lidově je nazývána „vytahačka“ z beznadějných situací. Zejména těm, kteří nelétají na křídlech andělů, ale rvou se s obtížemi modlitby, bude text užitečnou pomůckou.

PODĚKOVÁNÍ

Milí čtenáři, rok uběhl jako voda a my k vám opět přicházíme s poděkováním za pomoc při práci na našem Farním měsíčníku. Velký dík patří za vaše příspěvky v podobě svědectví, zážitků z cest, fotografií a taky modliteb za naše společné dílo. Prosíme setrvejme i nadále ve spolupráci, abychom se mohli navzájem obdarovávat. Všem patří velké Pán Bůh zaplat.

Fm

Věnujme se jedni druhým, povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům a neopouštějme naše společné shromáždění... (Žd 10,24-25).

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Tati, a odkud je vlastně Ježíšek?”
„Chlapče, když se tak podívám na většinu dárků, řekl bych, že je z Číny.”
- Jeden kapr se zamyšleně zeptá druhého:
„Ty, věříš v život po Vánocích?”
- „Mami, mami, hoří vánoční stromeček!”
„Neříká se, že hoří, říká se, že svítí, Pepíku.”
„Mami, záclony už taky svítí!”

MŠE SV. V SIDONII

- 4. 12. Za rodiče Julii a Aloise Bartlovy a Josefa Šánka
- 11. 12. Za rodiče Marii a Karla Mynářovy
- 18. 12. Za kněze a dobrodince
- 26. 12. Za Josefku Krauhlovou a manžela Aloise

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC PROSINEC 2021

1.	ST	17.00	Na jistý úmysl
2.	ČT	17.00	Za + rodiče Slováčkovy, + syna Františka, + dceru Marušku a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné z farnosti Za + Františka Křeka, dvoje + rodiče, jejich + sourozence, + zetě Pavla, Ludka, švagra Františka, duše v očistci a živou rodinu
4.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
5.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Machalu, dvoje + rodiče, + vnučku Petru, + Leonku Šerou, duše v očistci a živou rodinu Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Konečnou, Ptáčkovu, Rajovu s prosbou o Boží ochranu a za duše v očistci Za farníky
6.	PO	6.30	
7.	ÚT	17.00	Za živé a + včelaře z farnosti
8.	ST	8.00 17.00	Za Kongregaci kněží Mariánů Za živé a + spolužáky z ročníku 1955 –1956 a Boží ochranu pro jejich rodiny
9.	ČT	17.00	Za + Aloise Bařinku (1. výročí) a živou rodinu
10.	PÁ	17.00	Za + Marii Svobodovou (1. výročí), + manžela Karla a živou rodinu
11.	SO	7.30	Za + Boženu Lysákovou, + manžela Karla a Boží požehnání pro živou rodinu Bařinkovu a Lysákovu
12.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Ladislava Strnada, jeho + syna Štěpána, + Josefa Bařinku, jeho + rodiče, + rodiče Strnadovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžela Václava Fojtíka, + z rodiny, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu Za farníky
13.	PO	16.00	Za + Josefa a Marii Škopíkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
14.	ÚT	17.00	Za + manžela, + dceru, + zetě, + rodiče Loucké, Šeré, rodinu Hořákovu a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ST	17.00	Za živé a + spolužáky z ročníku 1954-1955
16.	ČT	17.00	Na poděkování za přijaté milosti
17.	PÁ	17.00	Za + Stanislava Hudečka, jeho + rodiče, + rodiče Suré, jejich + děti a Boží ochranu pro živou rodinu
18.	SO	7.30	Za + manžela, dvoje + rodiče a nemocnou osobu
19.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Jaromíra Lysáka a živou rodinu Za živou a + rodinu Vančuřkovu, Ptáčkovu a Bečákovu Za farníky
20.	PO	6.30	
21.	ÚT	17.00	Za + z rodiny Strnkovy a Matúšů, Boží pomoc a ochranu pro celou živou rodinu a za duše v očistci
22.	ST	17.00	Za + Ondřeje Bučka (1. výročí)
23.	ČT	17.00	Za + Františka Strnada, + syna Ivana a duše v očistci
24.	PÁ	15.00 00.00	Za děti z farnosti Za farníky
25.	SO	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Slabíkovy, + syny, Boží pomoc, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro děti s rodinami Za + rodiče Rajovy, Matějčkovy, + syna Josefa, + zetě Františka, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Pavla Nováka, + bratra Karla, + rodiče, + prarodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Antonína Řeháka, + manželku Marii, dvoje + rodiče a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + z rodiny Miklasovy, Ptáčkovy a Moravčičkovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
27.	PO	7.30	
28.	ÚT	17.00	Za + rodiče Lysákovy, + zetě Josefa, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
29.	ST	17.00	Na poděkování Panu Bohu za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu
30.	ČT	17.00	Za + Anežku a Karla Suré, + bratra Karla, + Annu a Františka Bačovy, + bratra Františka a Boží ochranu pro živou rodinu
31.	PÁ	16.00	Na poděkování za dary a milosti uplynulého roku



- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio